Na nádraží stává - Brontosauři

```
D
Na nádraží stává vždycky kousek stranou,
G                   A           D
na rukávu domovenku krásnou vyšitou.
Na tváři má stopu zkušenostmi psanou,
G                   A
celej nesvůj, dokud kola vlaků nekleDpou.

   G
R: V světě plným válek, násilí a hádek
   D
   pokouší se trochu žít,
   G                   D         G
   a tak každý ráno je mu prostě hej,
   D         A      D
   naučil se slušně žít.

Chce to nevýt s vlky, co pro sebe si hrabou
a na cintorín světa nedávat svůj ideál.
Když už jednou jsi, tak buď - co s tebou svedou,
leda že snad pochopí, kde a proč ses tu vzal.

R: V světě plným válek...
```